

Adventni PREGLED Šabatni GLASNIK

„Postavite u red stvari koje nedostaju.“ Tit 1:5.

VUKA, HRVATSKA, 15. SVIBANJ, 2026.

BOŽJA ZAJEDNICA

RAZVOJ REDA 2. DIO*

„ZAKLINJEM vas, braćo, imenom Gospoda našeg, Isusa Hrista, da svi govorite isto i da ne bude među vama razdora; nego budite potpuno ujedinjeni u istom umu i u istom uverenju.“ 1. Kor. 1:10. Ovo pismo jasno pokazuje Gospodnju želju za jedinstvom i skladom među onima koji daju pouku njegovom narodu, da sami ne budu podstrekači zbrke.

Zbrka Posle 1844. Nakon završetka proročkog perioda 1844, dok se svetlo poruke trećeg anđela nije videlo, bila je zbrka među vernicima. Ova zbrka je, u izvesnoj meri, postojala dok nisu videli pravu „sadašnju istinu“, i postali odlučni u verovanju u nju. Gospod je, u međuvremenu, pokazivao pravi dar proroštva u vezi sa otkrivanjem svetlosti o poruci trećeg anđela. Oni koji su bili voljni da prihvate njegovo vodstvo, sada su imali privilegiju da dođu u to „jedinstvo vere“ koje su pravi darovi Duha osmišljeni da promovišu. Ef. 4:11-16.

Zbrka u Volniju, Nju Jork, 1848. Da ilustrujemo teškoće koje su trebale biti nadvladane, izazvane zbujujućim idejama onih koji su upravo prihvatili Šabatnu istinu, upućujemo na prvi generalni skup našeg naroda u centralnom Nju Jorku. U avgustu, 1848, tražili su da Starešina i Gđa. Vajt i Starešina Džozef Bejts dođu iz Masačusetsa da im daju pouku o istinama poruke. U pogledu ovog sastanka čitamo da je „otprilike trideset petoro bilo prisutno, — svi koji su mogli biti sakupljeni u tom delu Države. Međutim od ovog broja teško da su dvoje bili složni. Neki su tvrdili ozbiljne zablude, i svako je snažno zastupao svoja sopstvena gledišta, izjavljujući da su ona bila u skladu sa Pismima“. — „Svedočanstva za Zajednicu“, Tom I, strana 86. Gospod je, preko dara proroštva, poučio svoj narod u vezi sa istinom u suprotnosti sa njihovim sopstvenim zabludama, i kada se taj niz sastanaka završio bili su ujedinjena grupa.

Što se tiče vrste pouke date u to vreme da se isprave preovlađujuće zablude i spasu redovi od zbrke, čitamo u „Iskustvima i Videnjima“, strane 53, 54, objavljenim 1851: „Takve teme kao što su svetinja, u vezi sa 2300 dana, Božje zapovesti, i vera Isusova, savršeno su proračunate da objasne prošli adventni pokret i pokažu šta je naš sadašnji stav, da učvrste veru sumnjičavih, i da daju sigurnost slavnoj budućnosti. One su, često sam videla, bile glavne teme na kojima glasnici [propovednici] treba da se zadrže.“

Uzrok Zbrke. Čitamo u istoj knjizi o neophodnosti sklada među učiteljima: „Neki

koji su se prethodno duboko zaleteli u fanatizam sada bi bili prvi da trče pre nego što ih Bog pošalje, pre nego što su pročišćeni od svojih prošlih zabluda: pošto su zabludu pomešali sa istinom, hranili bi Božje stado sa tim, i ako bi im bilo dopušteno da nastave dalje, stado bi postalo bolesno, i distrakcija i smrt bi sledili.“ — *Ibid, strana 53.*

Pošto je ovo situacija, možemo lako videti da je sama prva stvar koja „nedostaje“ u uspostavljanju „reda“ među Adventistima Sedmog dana bila neka regulacija preko koje bi stado moglo znati koji su bili odobreni propovednici, a koji — što nisu tako odobreni — su skloni da ih uče „štetnim zabludama“. Otprilike 1852. godine, Gospod je dao sledeće uputstvo, koje je prvo objavljeno u „Dodatku Iskustvima i Videnjima“, na leto 1853: —

Radnici koji su sami sebe Poslali. „Oni ljudi koji nisu pozvani od Boga, generalno su upravo oni koji su najpouzdaniji da su tako pozvani, i da je njihov rad vrlo važan. Oni idu na polje, i generalno ne vrše dobar uticaj; ipak na nekim mestima imaju meru uspeha, i to navodi njih i druge da misle da su sigurno pozvani od Boga. Nije potvrđan dokaz to da su ljudi pozvani od Boga zato što imaju neki uspeh; jer Božji anđeli sada dotiču srca njegove iskrene dece da prosvetle njihovo razumevanje što se tiče sadašnje istine, da se mogu uhvatiti za nju i živeti. I čak iako ljudi koji su sami sebe poslali postavili sebe tamo gde ih Bog ne postavlja, i ispovedaju da su učitelji, i duše prime istinu slušajući ih kako je govore, to nije dokaz da su pozvani od Boga. Duše koje prime istinu od njih, prime je da budu dovedene u iskušenje i ropstvo, pošto nakon toga otkrivaju da ovi ljudi nisu stajali u Božjem savetu.“ — *Strane 13, 14.*

Crkav Odlučuje o Učiteljima. „Videla sam da crkva treba osetiti svoju odgovornost, i treba gledati pažljivo i predusretljivo na živote, kvalifikacije, i opšti pravac onih koji ispovedaju da su učitelji. Ako nepogrešiv dokaz nije dat da ih je Bog pozvao, i da je 'jao' na njima ako ne poslušaju ovaj poziv, dužnost crkve je to da deluje, i da pusti da bude poznato da oni nisu priznati kao učitelji od crkve. Ovo je jedini pravac koji crkva može da zauzme kako bi bila jasna u ovoj stvari; jer teret leži na njima.“

Videla sam da ova vrata na koja neprijatelj ulazi da zbuni i uznemirava stado mogu biti zatvorena. Pitala sam anđela kako mogu biti zatvorena. On je rekao, 'Crkva mora bežati ka Božjoj reči, i postati utvrđena na jevanđeoskom redu, koji je bio previđen i zanemaren'. Ovo je nužno neophodno da dovede crkvu u jedinstvo vere.“ — *Ibid, strana 15.*

Rukopoloženje Propovednika. Nakon govorenja o tome kako je apostolska crkva uznemiravana lažnim učenjima, i o pravcu koji

su sledili da reše teškoću, Svedočanstvo nastavlja ovim rečima: „Videla sam da nismo ništa sigurniji od lažnih učitelja sada nego što su oni bili u apostolskim danima; i, ako ne uradimo više, trebamo preduzeti jednako posebne mere kao što su oni preduzeli da osiguramo mir, sklad, i jedinstvo stada. Imamo njihov primer, i trebamo ga slediti. Iskurna braća i zdravih umova trebaju se okupiti, i, sledeći Božju reč i odobrenje Svetog Duha, trebaju, sa usrdnom molitvom, položiti ruke na one koji su dali potpun dokaz da su primili svoj zadatak od Boga, i odvojiti ih da se potpuno posvete njegovom delu. Ovaj čin bi pokazao odobrenje crkve za njihovo idenje napred kao glasnika da nose najvažniju poruku ikada datu ljudima.“ — *Ibid, strana 16.*

Sadašnja Potreba za Redom. Još jedna izjava je pronađena u „Dodatku Iskustvu i Videnjima“, strana 12, koja kaže: „Gospod je pokazao da se previše plašilo od jevanđeoskog reda i da je on zanemaren. Formalnost treba biti izbegavana: ali, radeći tako, red ne treba biti zanemaren. Postoji red na nebu. Bio je red u crkvi kada je Hrist bio na zemlji, i nakon njegovog odlaska, red je strogo poštovan među njegovim apostolima. I sada u ovim poslednjim danima, dok Bog dovodi svoju decu u jedinstvo vere, postoji stvarnija potreba za redom nego ikada ranije; jer, dok Bog ujedinjuje svoju decu, Sotona i njegovi zli anđeli su vrlo zauzeti da spreče ovo jedinstvo i da ga unište.“

Kartice Preporuke. Upoređivanjem datuma, čini se da je bilo dve godine od vremena kada su „Iskustva i Videnja“ objavljena do pojavljivanja „Dodatka“ — od 1851. do 1853. Drugi je pozivao na delovanje. Odlaganje da se deluje je bilo da bi svi mogli razumeti temu. Strah je bio od pravca koji bi sledili oni koji tvrde „slobodu da idu, bez ikakvog ograničenja“. Od 1853, usvojeni plan je bio taj da se da propovednicima koji su dokazali svoj dar i bili očigledno odobreni od Gospoda, i u skladu sa celim delom, kartica koja ih preporučuje za zajednicu Gospodnjeg naroda svuda, jednostavno navodeći da su odobreni u delu jevanđeoske službe. Ove kartice su datirane, i potpisane od dvojice vodećih propovednika, poznatih od našeg naroda da su vođe u delu. Jedna data piscu, u januaru, 1853, potpisana je, „U ime crkve, —
„DŽEJMS VAJT,
DŽOZEF BEJTS,
Vodeći Propovednici.“

Zahtevana Sloboda. Naravno oni koji tvrde „slobodu da rade kako im se sviđa“, da „propovedaju šta im se sviđa“, i da „idu kada i gde im se sviđa“, bez „konsultovanja sa bilo kim“, propustili su da dobiju kartice pohvale. Oni su se, sa svojim simpatizerima, povukli i započeli rat protiv onih za koje su tvrdili da su ih „lišavali njihove slobode“. Znajući da su to

* Devetnaesto poglavlje iz knjige „The Church — Its organization, order and discipline“, autor J. N. Loughborough.

bila Svedočanstva koja su nas podstakla da delujemo kao narod, da uspostavimo „red“, ti protivnici su ubrzo okrenuli svoje ratovanje protiv pouke iz tog izvora, tvrdeći da će „kada uklone taj dar sa puta, poruka ići neograničeno do svoje ‘glasne vike’“.

Povlačenje Nezadovoljnih. Naš narod je stajao verno na svom delu, sledeći svetlo koje je Gospod dao, ostavljajući protivnike same, i rezultat se video, kao što je dat u *Pregledu i Glasniku* iz 6. decembra, 1854, gde Starešina Džejms Vajt govori o situaciji kao što sledi: „Nikada nije postojalo tako snažno jedinstvo kao što izgleda da postoji sa ostatkom u sadašnje vreme, i čini se da postoji opšte probuđenje na Božje delo. Poslednja ‘pošast’, na koju se neki pozivaju u ovom broju [misleći na protivničku grupu], pokazaće se jednim od najvećih blagoslova za cilj. To će postaviti Božji narod da bude oprezan u svom budućem pravcu, i osloboditi ga od nekih koji su bili teret za cilj, i koje nisu mogli reformisati.“ I tako sa uspostavljanjem tačke broj *jedan* u crkvenom redu, možemo videti, u jednoj godini, prorečen blagosloveni plod u jedinstvu stada.